

Ушбу оятда Аллоҳ таолодан мағфират сўрашга ва Унга тавба қилишга буюрилмоқда. Давомида тавба ва истиғфорнинг баъзи мукофотлари баён этилмоқда.

Аллоҳ таоло Нух сурасида Нух алайҳиссаломнинг ўз қавмларига айтган гапларини келтириб шундай деб марҳамат қилган:

أَرَأَيْتُمْ كَيْفَ لَعَنَ آتَمُّ السَّلَاةِ لِسُرِّيَ أَرَأَيْتُمْ أَنَا كُنَّا نَكُونُ أَوْرَفَعْتَ سَائِلُ قَفِ
أَرَأَيْتُمْ أَنَا كُنَّا لَعَنَ حَيَّوَاتِنَا حُكُّ لَعَنَ حَيَّوَاتِنَا حُكُّ لَعَنَ حَيَّوَاتِنَا حُكُّ

«Роббингиздан мағфират сўранг, албатта, У кўплаб мағфират қилувчидир», - дедим». «Шунда устингизга ёмғирни мўл кўл қилиб юборадир. Ва сизга молу мулк ва бола-чақа ила мадад берадир ва сизларга боғу роғлар қилиб берур ҳамда анҳорлар қилиб берадир» (Нух сураси, 10-11-12-оятлар)

Бу оятда ҳам истиғфорнинг бир қанча фойдалари зикр этилмоқда.

Истиғфор банданинг гуноҳлари кетишига сабаб бўладиган улуғ зикрдир. Аллоҳ таоло ҳақиқага тегишли ҳар бир ёмон гуноҳ тавба ҳамда истиғфор билан афв бўлади. Шу боис қачон бир катта ёки кичк гуноҳ содир қилганда, тезлик билан тавба ёки истиғфор билан уни кетказиш лозим. Балки, яхши ишларни хилофини қилганда ҳам истиғфор айтиш керак. Зоҳиран бирор гуноҳ содир бўлмасада, ўшанда ҳам истиғфорни кўп айтиши лозим. Барча мусулмонларга маълумки, икки олам сарвари Расулуллоҳ саллоллоҳу алайҳи васаллам тамомила гуноҳлардан маъсум ва пок бўлганлар. Шунга қарамай Расулуллоҳ саллоллоҳу алайҳи васаллам бир кунда 70 дан зиёд тавба ва истиғфор айтардилар.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ ۖ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ
مَوِيَّالِي فِهْ هَيْلُ ابْتُأْوَهُ لَلْأَرْفَعْتَ سَائِلُ يَنْ لَلْأَوْ: لَوْ قِي مَلَسُو هَيْلِ ع
ي رَاخَب لَلْ هَاوِر . « ءَؤْرَمَ نِي غَبَسَ نَم رَثْ كَأ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Мен: «Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг: **«Аллоҳга қасамки, мен бир кунда Аллоҳга етмиш мартадан кўп истиғфор айтиб, Унга тавба қиламан»**, деяётганларини эшитдим». (Бухорий ривояти).

Ўзимизга шундай таъкидли савол берайлик: “Инсонларнинг гултожи, Пайғамбарларнинг имоми, олдинги ва кейинги гуноҳлари кечирилган зот кунига етмиш марта истиғфор айтганларидан кейин мен ким бўлибманки,

нарсаларимнинг ёмонидан Сенинг номинг билан паноҳ тилайман. Менга ато қилган неъматларингга иқрор бўлдим. Ва яна гуноҳларимга ҳам иқрор бўлдим. Менинг гуноҳларимни кечир. Чунки Сендан бошқаси гуноҳларни кечира олмайди.

Бухорий ривояти.

Аллоҳ таоло Қуръони Каримда истиғфорнинг самараси ҳақида шундай деб марҳамат қилган:

مُؤْمِنًا مَدْعُومًا لِّلْاِنَّاكَ اَمُو ۞ مَهِيْفًا تَنَّاوْمُهُ بَدْعُيْلُهُ لِّلْاِنَّاكَ اَمُو ۞
نُورْفَعْتَسِي

«Модомики, сен уларнинг ичида экансан, Аллоҳ уларни азобламас. Модомки, улар истиғфор айтар эканлар, Аллоҳ уларни азобловчи эмас» (Анфол сураси, 33-оят).

Ҳасан Басрий раҳимаҳуллоҳ «Истиғфор айтган кишини Аллоҳ азоблайди деб ўйламайман» дедилар.

«Нега бундай деяпсиз?» дейилди.

«Ўзи бир бандага истиғфорни илҳом қилиб туриб, уни яна қандай азоблайди?» дедилар.

Миянгиз роҳатини истайсизми, истиғфор айтинг!

Кўнглингиз кенгайишини истайсизми, истиғфор айтинг!

Нафсингизга сокинлик истайсизми, истиғфор айтинг!

Қалб хотиржамлигини истайсизми, истиғфор айтинг!

Чиройли матоъ истайсизми, истиғфор айтинг!

Кўп ёрдам истайсизми, истиғфор айтинг!

Пок, солиҳ зурриёд истайсизми, истиғфор айтинг!

Ҳалол мол истайсизми, истиғфор айтинг!

Кенг ризқ истайсизми, истиғфор айтинг!

Ёмонликлар ўчирилишини истайсизми, истиғфор айтинг!

Яхшиликлар зиёда бўлишини истайсизми, истиффор айтинг!

Даражалар кўтарилишини истайсизми, истиффор айтинг!

Али розияллоҳу анҳу: «Агар Роббинг сени истиффор айтишга илҳомлантириб қўйган бўлса, билгинки, У сени мағфират қилишни истаяпти».

Инсоннинг бадани, кийими кир бўлса, уни совун, шампун ва яна бошқа воситалар билан тозалайди. Аммо қалб кирланса, уни совун билан поклашнинг иложи йўқ. Қалбнинг совуни - истиффордир. Истиффорни кўп айтиш билан қалб покланади. Аста-секин бу поклик баданга ҳам ўтади. Танадаги асосий аъзо бўлмиш қалб яхши бўлса, қолган барча аъзолар ҳам яхши бўлади. Агар қалб бузилса, бошқа аъзолар ҳам бузилади.

Зуннун Мисрий раҳимаҳуллоҳ дедилар:

«Жасаднинг касаллиги оғриқлардадир. Қалбларнинг касаллиги гуноҳлардадир. Жасад касал бўлган пайтда таомнинг лаззатини ҳис қилмаганидек, қалб гуноҳлар сабабли ибодат ҳаловатини топмайди».

(«Сифатус софва», 4-жилд, 509-бет).

Ҳа, азизлар! Гуноҳ бизларнинг бошимизга дунё ва охиратда кўп зарарлар келишига сабаб бўлади. Барчамиз тавба ва истиффорга шошилалик! Қалбларимизни тозалашга, уни оппоқ ҳолга келтиришга ҳаракат қилайлик! Агар биз қалб поклигини, нафс хотиржамлигини, ризқ кенглигини, тоат муҳаббатини, маъсият нафратини ва энг муҳими Аллоҳ розилигини хоҳласак, гуноҳдан эҳтиёт бўлайлик! Гуноҳлардан узоқ юришга ҳаракат қилайлик! Ҳаракатни эса ҳозирдан, айни дақиқадан, шу мақолани ўқиб бўлишимиз биланоқ бошлайлик! Аллоҳ бу ишда барчамизга Ўз мададкор бўлсин! Омин!

Фойдаланилган манбалар:

Islom.uz

Quran.ksu.edu.sa

savollar.islom.uz

Vakillik.uz

Нозимжон Ҳошимжон